

Først og fremmest tak til Jes for at give mig stafetten.

Jeg er opvokset i med primært ruhårede hønsehunde, men min far havde også mange andre jagthunde racer. Det var for min far en stor kvalitet at en Ruhår kunne aflive naboens Fuksterrier og apportere den, frem for at den gik med ynde. Vi var engang til et foredrag om hunde, hvor foredragsholderen sagde ... ”Hvis I vil ud og se noget smukt, så køb en engelsk hund, men vil i på jagt så køb en Ruhår”, hvilket min far højlydt tilsluttet sig.

Jeg fik min første hund da jeg var 5 år. Det var en engelsk setter der hed Pjok. Med denne deltog jeg i et dressurkursus i øvrigt til stor morskab for instruktørerne. Efter dette var min interesse for arbejdet med hunde vagt.

I mit hjem kom en mand ved navn Helge Skovborg. Han forærede min far et par Pointere med underbid. Det går hurtigt op for os, at de var eminente til hønsejagt og med stor fordel kunne bruges i kartofler. Helge var en guds benådet fortæller og talte virkelig for Pointeren, hvilket vakte min interesse. Jeg var ikke gammel da jeg fik lov at gå med min far på agerhønsejagt. Her blev jeg udstyret med en blå dametaske og en enkelt løbet 16'ner. Da jeg skød min første agerhøne kastede jeg mig over den i stolthed. Hvilket gjorde min far meget vred, da hunden skulle have haft lov til at hente sin fugl.

Som 16-årig købte jeg min første Pointer af Skodborg. Den var 11 måneder og havde været på verdensudstilling. Denne dresserede jeg og som 17-årig solgte jeg den til en kørelærer, mod at jeg kunne tage mit kørekort i bytte.

Min far gik lidt på markprøve med Korthår og Ruhår. En weekend var vi i Kollund og se en markprøve, hvor Laurids Nielsen blev bedste hund. Her fik jeg en snak med ham om evt. køb af hund. En lille mand fra Sejbækgård var også med på prøven, hans hund havde haft 2 stand med knald apport. Den ville han gerne sælge. Således fik jeg en ny hund. Der hed Kim og var efter Aljydens D Herta og Gun. Jeg debuterede på markprøve ved en lokalprøve i Haunstrup med Kim og en af fars hunde. På Kim fik jeg 1. pr. i åben klasse og med fars hund fik jeg 2. pr. Det var en meget stor dag.

Kim var en meget tung hund og han havde tilmed underbid. Jeg tog til hovedprøve i Otterup og mødte Aksel Knudsen, som igennem årene blev en nær ven. Da han så mit store lys, sagde han, ”At den var så tung og ucharmerende, at han ikke ville bruge mere tid på den”. Hvilket jeg selvfølgelig blev meget ked af. Ved slutningen af prøven, tilbød han mig, at hvis jeg ville gøre noget ved det, kunne jeg få Søndermosens Ulrik af ham (efter Søndermosens Ulla og King).

Det var den største og bedst gående hund jeg nogensinde har haft. Jeg viste den til Laurids Nielsen, som udtalte at ”Det var en af de hunde der fik 7 slip på en prøve, hvis der ikke var fugl”. Og han havde ret. Lige så godt Ulrik gik ... lige så lidt næse havde han. Men det blev starten på mit venskab med Laurids. Det er ham der har lært mig den smule jeg ved om hunde. Den 11. januar 1980 var det hård frost og Ulrik løb væk. Jeg så ham aldrig siden. Efterfølgende havde jeg forskellige hunde. Jeg brugte meget tid på at dressere fremmede hunde. Det var alt fra en Weimeraner der skulle lære at apportere, til hunde der skulle bruges til markprøve.

I 1982 fik jeg Rimfaxes Frederikke efter Rimfaxes Irmir og Boga Lola af Ellehøj. Hun var en smuk hund, men gik underligt i terrænet, derfor var det en stor skuffelse efter at have gået med Ulrik. Laurids sagde jeg skulle give den en chance, for han kunne se noget i den. Det efterår skulle vi til Derby, men det kneb med fuglene.

Vi kørte til Derby i min fars gamle bil - fire mænd og tre hunde. På første dagen havde jeg en god stand for en fasanok, som en Gordon setter ødelagde, men der blev skudt. Så jeg overgik til andendagen, hvor det var utrolig tåget. De første hunde blev først sluppet kl. 11.15. Over middag var der mange stærke settere med og jeg startede som nr. 7. Tømrmester Dyring sagde til mig, at der var for mange stort gående settere med, så jeg havde ingen chance, hvilket jeg var enig med ham i. Men så slog jeg dem en efter en både på fugl og på søg. Finalen stod mellem Asbjørn og undertegnede. Kort efter vi havde sluppet fik min hund en god stand for fasan - med rejsning og ro i opflugt og skud. En af de få gange jeg i mit liv har set Aksel løbe, var da jeg vendte mig om. Det var jubilæums år og derfor blev der 7 placeret og der var gaver til de placerede. Laurids og Thilde var kørt med Eva og jeg derover. Laurids havde den holdning at intet måtte røre hundene. Derfor måtte vi have alle ting i kabinen også en masse pant flasker. Så da vi kørte hjem sad Eva med en maleri i favnen og Thilde måtte sidde med en stor pokal, mens Laurids måtte sidde med alle flaskerne. En uge efter vi var kommet hjem stod panten fra 25 øre til 50 øre, så Laurids havde jo ret.

Efter Derbyet gik jeg med forskellige hunde, men havde et godt øje til Åge Jensens Per. Jeg forsøgte mange gange at købe den, men det kunne jeg ikke få lov til. Alle frarådede mig det. Laurids sagde at den ikke var 5 kr værd.

Men i efteråret 83 blev jeg placeret på en efterårsvinderklasse med en tæve der hed Stine. Så sagde Åge at jeg hellere måtte få ham. Det viste sig at Per var god og jeg vandt Danmarksmesterskabet med ham. Per blev starten på en lige linie af gode jagthunde. Efter Per kom Rimfaxes Gun, Søndermosens Paw, Metrinelundens Yelva og Yelvas døtre Hesselshøjs Prima, Donna og Mona Lisa. Hvor de sidste fire var ejet af Jens bang. Alle hunde havde flere placeringer i vinderklasse og med dem har jeg haft alle placeringer på Danmarksmesterskabet. Yelva blev placeret 16 gange i Danmark, Sverige og Finland. Det var med Yelva jeg modtog sølvpisken. Jeg vandt det svenske Derby med Donna.

Per

Jens og jeg har også haft den glæde at deltage ved nordisk machth i Finland og Sverige. Rækken er endt ved Hesselhøjs Disco, som er opkaldt efter mig. Hende har min gode ven Henning har haft megen glæde af.

Gordon Andersen sagde en gang .. **”Slip Yelva på Rådhuspladsen og I vil kort efter finde hende i stand for agerhøns” !**

Sammen med Yelva havde jeg Søndermosens Sara, som jeg endte at blive placeret på DM to gange. Men vigtigt af alt var Sara hele familiens hund igennem 11 år og mine børn voksede op sammen med hende.

Jeg har altid brugt meget tid på at gå med andres hunde nok mest af alt, fordi udviklingen med hundene er det der har fanget min interesse.

I mit hunde liv har jeg mødt mange mennesker hvor bl.a. Åge Jensen, Aksel Knudsen , Laurids Nielsen, Jens Bang, Erik Winkler og Henning Hansen har betydet utroligt meget for mig.

Tom B. Hansen

Jeg vil gerne give stafetten videre til en dygtig dressør: Jens Have

Årets Danmarksmester Per (07199/80-81) Ved Gun af Hørvejens Erla. Med sin ejer og fører: Tom B. Hansen, Herning.

Web. Redaktions bemærkning....

Tak til Tom for at føre stafetten videre. Tom ønskede kun et foto med i fortællingen, nemlig det med Per og fugl i luften...

Web. red. har tilladt sig at bringe nok et foto – nemlig Tom B (og Per) som stolt Danmarksmester. Joh, vi vil skam se manden.... ☺